EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 7.12.2000
KOM(2000) 812 slutlig

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET, EUROPAPARLAMENTET, EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN OCH REGIONKOMMITTÉN

Rapport om genomförandet av direktiv 94/11/EG - Märkning av material som används i huvudbeståndsdelarna av skodon

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET, EUROPAPARLAMENTET, EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN OCH REGIONKOMMITTÉN

Rapport om genomförandet av direktiv 94/11/EG -
Märkning av material som används i huvudbeståndsdelarna av skodon

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. INLEDNING ... 3

1.1. Rapportering ... 3

1.2. Bakgrund ... 3

2. TILLÄMPNINGEN AV DIREKTIV 94/11/EG ... 4

2.1. Tillämpningsområde ... 4

2.2. Definition av skodon ... 5

2.3. Märkningskrav – skodonets material och delar ... 5

2.4. Märkningskrav – övrig information ... 7

2.5. Tillverkarens ansvar ... 7

2.6. Kontroll av efterlevnaden ... 7

2.6.1 Ansvarig myndighet ... 8

2.6.2. Påföljder ... 9

2.7. Försäljning – Förbud och hinder ... 10

2.8. Kompletterande information ... 10

3. SLUTSATSER ... 11

1. INLEDNING

1.1. Rapportering

I direktiv 94/11/EG av den 23 mars 1994 anges skyldigheter för medlemsstaterna i fråga om införande av förfaranden för märkning av material som används i huvudbeståndsdelarna av skodon som saluförs i detaljistledet.

Enligt artikel 6.4 i direktiv 94/11 skall kommissionen tre år efter det att direktivet börjat tillämpas lägga fram en rapport med utvärdering för rådet, varvid eventuella svårigheter för rörelseidkarna vid tillämpningen av direktivet skall beaktas och lämpliga ändringsförslag vid behov läggas fram. Direktivet skulle ha genomförts senast den 23 mars 1996.

I denna rapport granskas genomförandet av direktivet i medlemsstaterna, och dessutom beaktas medlemsstaternas och de olika aktörernas (branschorganisationer, konsumenter osv.) synpunkter på och kommentarer om direktivets tillämpning.

Rapporten bygger väsentligen på två informationskällor: dels medlemsstaternas uppgifter som lämnats på begäran av kommissionen, dels en enkät som skickats till skoindustrins branschorganisationer och till konsumentorganisationerna om hur direktivet genomförts på nationell nivå.

Näringslivet har i stor omfattning samarbetat med undersökningen, men däremot har konsumentorganisationerna svarat i betydligt mindre omfattning, tydligen på grund av att det saknas undersökningar om konsumenternas beteende i förhållande till märkning.

Meningen med denna rapport är att ge en helhetsbild av direktivets tillämpning, med hänsyn tagen till de ekonomiska aktörernas problem i samband med genomförandet av direktivet. Syftet med rapporten är inte att granska huruvida de nationella åtgärderna är förenliga med direktivet.

1.2. Bakgrund

Lagstiftning på gemenskapsnivå om märkning av skodon (direktiv 94/11/EG av den 23 mars 1994) hade diskuterats i mer än åtta år. I medlemsstaterna fanns det olika privata märkningssystem (märkning på frivillig basis med symboler som fastställts av branschorganisationer), och i några länder hade myndigheterna lagstiftat i frågan. Reglerna i ursprungslandet avgjorde huruvida skodonen måste uppfylla märkningskrav, och i så fall vilka. Denna situation ansågs kunna medföra högre kostnader och hinder för handeln inom gemenskapen. Som lösning på problemen förespråkade flera medlemsstater och branschen ett harmoniseringsdirektiv, som sedermera antogs som direktiv 94/11/EG.

Kommissionen anser att skillnaderna mellan de nationella reglerna på områden kunde medföra handelshinder som inte kunde avskaffas genom tillämpning av artiklarna 28ff (f.d. 30) i EG-fördraget (fri rörlighet för varor) eller genom ömsesidigt erkännande från medlemsstaternas sida av befintliga regler, och inte heller genom frivillig standardisering från branschens sida. Det krävdes särskilda, sekundärrättsliga åtgärder för att komplettera den rätt till fri rörlighet som anges i fördraget.

2. TILLÄMPNINGEN AV DIREKTIV 94/11/EG

I direktiv 94/11/EG av den 23 mars 1994 anges de krav som måste vara uppfyllda för fri rörlighet för skodon. Vissa krav måste finnas i alla nationella genomförandeåtgärder, bl.a. artikel 1 och artikel 4 (märkningskrav), men medlemsstaterna har frihet att föreskriva att kompletterande uppgifter skall lämnas utöver de obligatoriska (artikel 5). Om bestämmelserna om märkning inte följs (artikel 2) skall lämpliga åtgärder vidtas enligt gällande nationell rätt i medlemsstaterna.

Nu har alla medlemsstater anmält sina nationella genomförandeåtgärder för direktivet. Eftersom kommissionen märkt att genomförandet skett anmärkningsvärt sent på sina håll, har den dock inlett överträdelseförfaranden för underlåtenhet att genomföra direktivet i rätt tid mot Belgien, Frankrike, Irland, Spanien och Luxemburg. Förfarandena har avslutats då erforderliga åtgärder vidtagits.

2.1. Tillämpningsområde

Eftersom huvudsyftet med direktiv 94/11 är att ge bättre information till konsumenterna och därigenom få den inre marknaden att fungera väl, sägs i artikel 1.1, första stycket, att direktivets tillämpningsområde är *"skodon som säljs till konsumenten "*.

I direktivets tillämpningsområde ingår dock inte begagnande skodon, skyddsskor som omfattas av direktiv 89/686/EEG (personlig skyddsutrustning), skodon som omfattas av direktiv 76/769/EEG om begränsning av användning och utsläppande på marknaden av vissa farliga ämnen och preparat samt skodon som är att betrakta som leksaker.

En icke uttömmande förteckning över de produkter som omfattas av direktivet anges i bilaga 2. I det sista stycket i bilagan sägs att sådana produkter som omfattas av kapitel 64 i Kombinerade nomenklaturen (KN) generellt kan anses ligga inom tillämpningsområdet för direktivet.

De flesta medlemsstaterna har genomfört artikel 1.1, inklusive bilaga 2, genom att ordagrant återge den i lagstiftningen. Andra har infört nya bestämmelser om ändring eller komplettering av befintlig lagstiftning.

Som exempel kan nämnas att man i Storbritannien och Irland ersatt punkt ix) i bilaga 2, "ortopediska skor", med "ortopediska skor som inte omfattas av förordningen från 1994 om medicintekniska produkter", vilket förefaller mer ändamålsenligt. Även om det hänvisas till ortopediska skor i den icke uttömmande förteckningen, omfattas de ändå inte av Kombinerade nomenklaturen (kapitel 64, anmärkning 1 e) utan av KN-nr 9021, "ortopediska skor och andra ortopediska artiklar samt delar till sådana artiklar" [1]. Härav framgår att tillämpningsområdet för direktiv 94/11 endast omfattar ortopediska skor som inte ordineras av läkare.

Frankrike har trots det tagit bort hänvisningen till kapitel 64 i KN, och Tyskland, Italien och Luxemburg har inte tagit med bilagan över huvud taget.

I Nederländerna genomförs bilaga 2 med hjälp av en hänvisning i artikel 1 i den nationella genomförandeåtgärden till definitionen av skodon i artikel 1.1. i direktivet.

---

[1] Kommissionens förordning (EG) nr 2204/1999 av den 12 oktober 1999 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan.

Allmänt sett förefaller tillämpningsområdet ha genomförts väl av de flesta medlemsstaterna. I de fall där bilagan inte genomförts fullständigt kvarstår dock vissa tvivel om tillämpningsområden, särskilt i fråga om ortopediska skor.

2.2. Definition av skodon

Enligt artikel 1.1, andra stycket i direktiv 94/11 "*avses med skodon alla produkter som är försedda med sula och som är utformade för att skydda eller täcka foten, även sådana delar som säljs separat och som avses i bilaga 1.*"

Definitionen av skodon är erkänd i hela EU, eftersom medlemsstaterna infört identiska definitioner.

I bilaga 1, som det hänvisas till i artikel 1, definieras vilka delar av skodonet som märkningen skall avse (ovandel, foder och bindsula, slitsula) och vilka symboler och texter som skall användas. Här definieras också material (läder, överdraget läder, naturligt och syntetiskt textilmaterial, vävt eller icke-vävt, övriga material) med motsvarande symboler.

Bilagan har genomförts av medlemsstaterna antingen ordagrant eller genom att definitionerna överförts till nationella åtgärder. Endast Luxemburg, Storbritannien och Irland har inte genomfört benämningen "överdraget läder" som får användas som en frivillig, kompletterande uppgift enligt artikel 5 i direktivet.

Det bör påpekas att definitionen av textilmaterial i bilaga 1 är knuten till direktiv 71/307/EG av den 26 juli 1971 om benämningar på textilier, med senare ändringar [2]. Symbolen för textil i direktiv 94/11 förefaller inte ge upphov till några praktiska problem.

I artikel 2.3 i direktivet om benämningar på textilier (96/74/EG) sägs dock att *"värmande foder i fotbeklädnader"* skall behandlas som textilprodukter och följa samma bestämmelser. Detta innebär att den allmänna sammansättningen av värmande foder i skodon skall anges, utöver de krav som anges i direktiv 94/11.

Branschen anger att det vore tillräckligt att använda symbolen för textil enligt direktiv 94/11, eventuellt med kompletterande information enligt artikel 5 i direktivet. Näringslivet vill inte att det skapas för många slags märkningar, och har därför bett kommissionen att föreslå ändringar av direktiv 96/74/EG i detta syfte.

2.3. Märkningskrav – skodonets material och delar

Enligt artikel 1.2 i skall märkningen innehålla information om skodonets tre delar enligt definitionen i bilaga 1: ovandel, foder och bindsula samt slitsula.

Skodonets sammansättning skall (i enlighet med artikel 4) anges med symboler eller text (artikel 1.2 ii) för specifika material enligt definitionerna i bilaga 1. Tillbehör och förstärkningar skall inte beaktas när man bestämmer vilket material ovandelen består av (artikel 1.2 iii), och för slitsulan grundas klassificeringen på de ingående materialens volym (artikel 1.2 iv).

---

[2] Direktiv 71/307/EG har ändrats i stor omfattning i flera omgångar. Det kodifierades som direktiv 96/74/EG av den 12 december och ändrades genom direktiv 97/37/EG av den 19 juni.

I alla medlemsstater motsvarar de nationella lagtexterna så gott som ordagrant direktivet. Det finns dock några skillnader i hur artikel 1.2 tillämpas, särskilt symbolen för foder och bindsula. Denna del definieras i bilaga 1 som *"foder till ovandelen och innersulan, vilka utgör skodonets insida"*. Användningen av en symbol för den helhet som foder och bindsula utgör leder till problem när foder saknas, vilket det gör i vissa skodon.

– Italien och Grekland ger en vid tolkning av artikel 1.2. Eftersom meningen med direktivet är att informera konsumenterna om vilka material skodonets huvuddelar består av, följer dessa två länder den allmänna principen att om foder saknas skall märkningen avse de material som är i direkt kontakt med foten, dvs. ovandelens insida.

– För tillverkarna är Italiens och Greklands tolkning praktisk och ger en enkel och tydlig märkning som ger konsumenterna kortfattad information om vilket material som utgör huvuddelen av skodonets insida (oavsett om det är fodrat eller inte).

– Den brittiska uppfattningen är att man genom att tala om foder och bindsula när det saknas ett separat foder kan vilseleda konsumenterna om hur skodonet är uppbyggt. Storbritannien vill underlätta den tolkning som innebär att det ligger i direktivets anda att informera om materialet på insidan av skodonet (i kontakt med foten), och föreslog därför kommissionen i brev av den 2 juli 1999 att begreppet "fodret och bindsulan" i artikel 1.2 i b skall ersättas med "insidan".

– I Frankrike kräver de nationella myndigheterna att det uttryckligen skall anges om skodonet saknar foder (oavsett om de är av läder eller inte). Enligt artikel 1 i direktivet avser märkningen de delar skodonet består av, och det anges inte uttryckligt i direktivet någon symbol för att upplysa konsumenten om att foder saknas. Därför kräver Frankrike att en särskild märkning skall anbringas där man i stället för symbolen anger att skodonet är ofodrat eller anger att det finns en bindsula samt anger vad denna består av. Lägg märke till att detta krav inte ingår i den nationella genomförandeåtgärden, utan är en rekommendation från kontrollmyndigheten till tillverkarna.

De franska myndigheterna har också tagit upp en annan fråga, nämligen användning av en symbol om skodonets foder och bindsula inte är av samma material. Eftersom konsumenten inte kan vara säker på om symbolen för material syftar på fodret eller bindsulan, anser Frankrike att två olika symboler bör användas för foder respektive bindsula, men man har inte vidtagit åtgärder i detta syfte.

Efter klagomål från näringslivet på de franska myndigheternas tillämpning av artiklarna 3 och 5 i direktivet (krav på kompletterande information i märkningen av ofodrade skodon) granskar kommissionen huruvida de nationella åtgärderna är förenliga med direktivet, då kommissionen skall ingripa mot nationella krav som hindrar den inre marknadens funktion. Ärendet har ännu inte avslutats.

Enligt de franska myndigheterna kan problemen med tillämpningen av artikel 1.2 i sägas bero på bristande specifik karaktär i direktivet. Kommissionen överväger möjligheten av att göra ett förtydligande, efter samråd med experter från medlemsstaterna och näringslivet.

Ett harmoniserat tillvägagångssätt måste utarbetas och följas, för att säkerställa en väl fungerande inre marknad utan hinder för varornas fria rörlighet och mot bakgrund av de olika metoderna i medlemsstaterna och branschens klagomål mot Frankrike.

2.4. Märkningskrav – övrig information

De flesta medlemsstaterna har genomfört artikel 4.1–4 ordagrant. Härigenom har gemensamma regler om märkning av skodon (material som utgör minst 80 %; märkning som är väl synlig, beständig och tillgänglig på minst ett av skodonen i ett par; märkning som är tillräckligt stor för att symbolerna skall vara lätta att förstå; märkning genom påtryck, påklistrat märke, prägling eller vidhäftad etikett) införts i hela EU.

Alla medlemsstater har i sina genomförandeåtgärder sett till att konsumenterna informeras om symbolernas innebörd. Några länder föreskriver uttryckligen att en affisch (Italien) eller flera affischer i stormarknader (Danmark) skall visas väl synliga och i närheten av skodonen (Frankrike, Belgien). Grekland har fastställt bestämmelser om ställen för detaljistförsäljning av skodon och bifogat en modellaffisch som bilaga 3 till sina föreskrifter.

Irland har tagit itu med problemet med påklistrade märken som lätt faller av (artikel 4.3), särskilt vid provning av skodon, vilket försvårar detaljistens skyldighet att enligt direktivet se till att erforderlig märkning finns på de skodon han säljer. Uppenbarligen har de andra medlemsstaterna inte utsatts för detta problem.

2.5. Tillverkarens ansvar

De flesta medlemsstaterna har ordagrant genomfört artikel 4.5 i direktivet 94/11/EG.

I hela EU är det tillverkaren eller dennes representant inom gemenskapen som ansvarar för märkningen och för att de uppgifter den innehåller är korrekta. Om varken tillverkaren eller representanten är etablerade inom gemenskapen skall förpliktelsen åvila den som är ansvarig då skodonet först släpps ut på gemenskapsmarknaden. Enligt samma bestämmelse skall återförsäljaren svara för att de skodon han säljer är märkta på det sätt som föreskrivs i direktivet.

I Nederländerna har artikel 4.5 genomförts genom att lagstiftaren i motiveringen till genomförandeåtgärden *(Warenwetbesluit etikettering schoeisel)* hänvisar till artikel 1.1 i varulagen (*Warenwet*).

2.6. Kontroll av efterlevnaden

Enligt artikel 2 i direktiv 94/11/EG skall medlemsstaterna se till att skodon som släpps ut på marknaden i gemenskapen uppfyller direktivets krav på märkning. Dessutom sägs att när *"skodon som inte uppfyller bestämmelserna släpps ut på marknaden, skall den berörda medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder enligt sin nationella lagstiftning"*.

Artikeln ger medlemsstaterna ett stort utrymme att välja de mest verkningsfulla sätten att kontrollera marknaden. Artikeln bör granskas ingående, eftersom det råder stor variation i metoderna för genomförande, beroende på medlemsstaternas traditioner, vilket förtjänar att granskas och analyseras.

Härvidlag och vid kontroll av genomförandet måste det kontrolleras om två förutsättningar är uppfyllda: för det första att ansvariga myndigheter utsetts som skall se till att det inte finns undermåliga skodon på marknaden, och för det andra att det finns påföljder att ta till om någon tillverkare inte följer kraven.

2.6.1 Ansvarig myndighet

I några medlemsstater är kontrollen av att bestämmelserna om märkning av skodon efterlevs en uppgift för nationella myndigheter som uttryckligen anges i genomförandeåtgärden, t.ex. Irland, Storbritannien, Portugal och Italien.

I andra länder utses den behöriga myndigheten i enlighet med någon allmän lag [3]. I sådana fall är det inte alltid klart vilken myndighet som är behörig, eftersom den inte omnämns i samma text och läsaren måste slå upp flera lagtexter. Detta kan leda till problem med bristfällig insyn.

Enligt den information kommissionen förfogar över har följande myndigheter ansvaret för att kontrollera att direktiv 94/11/EG efterlevs:

– **Österrike** – Wirtschaftsministerium, med lokala avdelningar

– **Belgien** – Administration de l'Inspection économique

– **Danmark** – Forbrugerstyrelsen

– **Finland** – Konsumentverket, Konsumentombudsmannen.

– **Frankrike** – Direction générale de la Concurrence, de la Consommation et de la Répression des Fraudes

– **Tyskland** – Wirtschaftsministerium i respektive delstat

– **Grekland** – Utvecklingsministeriets avdelning för tekniska kontroller

– **Irland** – Office of Consumer Affairs

– **Italien** – Ministero dell'Industria, del Commercio e dell'Artigianato, med regionala avdelningar

– **Luxemburg** –Ministère de l'Economie, Direction de la Concurrence et de la Protection des Consommateurs

– **Nederländerna** – Inspectie Gezondheidsbescherming (Keuringsdienst van Waren)

– **Portugal** – Inspecção-Geral das Actividades Económicas och de regionala avdelningarna av Ministério da Economia

---

[3] Frankrike – Konsumentlagen, särskilt artikel L-214-1 om god handelssed.
Belgien – Lag av den 14 juli 1991 om handel och konsumentskydd, särskilt artikel 14 i denna.
Österrike – Federal lag mot illojal konkurrens från 1984, ändrad genom lag 1993.
Danmark – Marknadsföringslag
Finland – Konsumentskyddslag av den 20 januari 1978, 2 kap, 6 §.
Luxemburg – Lag, ändrad den 9 augusti 1971, om verkställighet av Europeiska gemenskapens beslut, förordningar och direktiv i ekonomiska, tekniska och sociala frågor och i samband med jordbruk, skogsbruk och transporter.
Nederländerna – Direktiv 94/11/EG har införlivats med varulagen *(Warenwet)* genom beslut om märkning av skodon *(Warenwetbesluit etikettering van shoeisel).* Varulagen har anknytning till lagen om ekonomiska brott (*Wet op de economische delicten).*
Tyskland – Lag om livsmedel och konsumentprodukter *(Lebensmittel und Bedarfsgegenständegesetz).*
Spanien – Lag 26/1984 den 19.7.1984; beslut 1945/1983 den 22.6.1983 (sanktioner).

– **Storbritannien** – Lokala myndigheter ("Weights and Measures")

– **Spanien** – De autonoma regionernas konsumentmyndigheter, samordnade av den centrala konsumentmyndigheten

– **Sverige** – Konsumentverket

2.6.2. Påföljder

I Portugal, Storbritannien och Irland innehåller genomförandeåtgärderna särskilda bestämmelser om påföljder som skall tillämpas om märkningskraven inte följs.

I Portugal kan den som inte följer lagen dömas att betala böter på 25 000–500 000 PTE. Böterna kan uppgå till två miljoner PTE om det rör sig om en juridisk person.

På Irland kan böter för bristfällig märkning uppgå till 1 500 IEP. I **Storbritannien** är den övre gränsen 5 000 GBP.

I alla övriga medlemsstater hänvisas i genomförandeåtgärderna till allmän lagstiftning. I dessa fall är den text det hänvisas till ofta inte tillräckligt tydlig, eftersom den inte ingår i själva lagtexten. Detta gör att läsaren måste slå upp flera andra lagtexter, vilket kan leda till problem med bristfällig insyn.

Som exempel kan nämnas att påföljderna i **Frankrike** är de som stadgas i allmän lag om märkning av industriprodukter och livsmedel. De kan, om bedrägligt uppsåt föreligger, uppgå till 250 000 FRF i böter och dessutom två års fängelse. Påföljderna fördubblas vid återfall.

I Österrike kan de som bryter mot nationell lag dömas att betala böter enligt lagen mot illojal konkurrens. Böterna kan uppgå till 40 000 ATS för förvaltningsrättsliga förfaranden.

I Belgien anges de olika påföljderna i artikel 102 i lagen om handel och konsumentskydd, och böterna ligger mellan 250 och 10 000 BEF.

I Spanien föreskrivs böter i lag 26/1984 av den 19 juli, dekret 1945/1983 av den 22 juni samt i de autonoma regionernas lagstiftning i konsumentskyddsfrågor. Böter på upp till 1 000 000 ESP kan utdömas vid allvarliga förseelser.

I Tyskland anses bristfällig märkning av skodon som en förvaltningsrättslig förseelse, som kan sanktioneras med vite på upp till 30 000 DEM.

I Luxemburg tillämpas samma påföljd som för verkställighet av Europeiska gemenskapernas beslut, direktiv och förordningar. Böterna kan bli mellan 501 och 1 000 000 LUF.

I Nederländerna kan behörig myndighet, om den märker att varulagen *(Warenwet*) inte följs, skicka en skriftlig varning till näringsidkaren. Om en ny inspektion efter tre månader ger vid handen att varorna fortfarande inte följer lagen, överlämnas ärendet till allmän åklagare, vilken i de flesta fall beslutar om vite. Det bör påpekas att alla brott utgör ekonomiskt bedrägeri och att vitet kan uppgå till 500–1 000 000 NLG. Beloppet kan också variera beroende på hur stor vinst som gjorts. Domstol inkopplas endast om den som dömts att betala vite överklagar beslutet.

I Sverige, Danmark och Finland gäller att tillsynsmyndigheten kan utfärda sådana åligganden och förbud som krävs för att säkerställa efterlevnaden av bestämmelserna. Åläggandet eller förbudet skall förenas med vite, om en överträdelse skett.

I Grekland kan den som bryter mot lagen dömas att betala böter, vars storlek bestäms av domstol.

När det gäller **Italien** är den gemenskapslag som antogs 1994 och som det hänvisas till i ingressen till det nationella dekretet inte en genomförandebestämmelse i egentlig mening utan en habilitationslag som möjliggör ett snabbt genomförande av direktivet. Därför är situationen i fråga om påföljder oklar.

Påföljderna för bristande efterlevnad av artikel 2 varierar stort. Skillnaderna är inbyggda i medlemsstaternas straffrätt. En harmonisering av påföljderna ingår dock inte i direktivets tillämpningsområde.

Kommissionen är inte behörig att bestämma vilka påföljder som bör gälla eller vilken myndighet som skall övervaka att direktivet efterlevs. Det bör dock framhållas att alla åtgärder bör bidra till samma mål, dvs. ett verkningsfullt konsumentskydd som samtidigt är förenligt med den inre marknadens unika karaktär.

2.7. Försäljning – Förbud och hinder

Enligt artikel 3 får medlemsstaterna inte förbjuda eller hindra att skodon som uppfyller märkningskraven i direktivet släpps ut på marknaden genom att tillämpa icke-harmoniserade nationella bestämmelser om märkning av vissa slag av skodon eller skodon i allmänhet.

Man bör dock ha i åtanke att hinder kan införas indirekt genom andra lagar som inte har med genomförandet av direktivet att göra, eller genom nationell förvaltningspraxis.

I skrivande stund har kommissionen inte fått kännedom om direkta hinder i de nationella genomförandeåtgärderna eller om indirekta hinder i de därtill hörande bestämmelserna, förutom klagomålet mot Frankrike om märkning av ofodrade skor.

2.8. Kompletterande information

Enligt artikel 5 i direktivet kan vid behov kompletterande informationstext *"fogas till den information som föreskrivs i detta direktiv"*.

I Frankrike måste alla märkningar av skodon av kontroll- och spårbarhetsskäl omfatta antingen tillverkarens namn, firma eller varumärke eller försäljarens namn eller firma, åtföljd av en sedvanlig uppgift utfärdad av myndigheten med ansvar för bedrägeribekämpning avsedd att identifiera tillverkaren eller importören.

I Italien får uppgift om att sulan tillverkats i Italien anbringas på skodonet, så att produktens italienska ursprung framgår.

Medlemsstaterna får dock inte förbjuda eller hindra försäljning av skodon som uppfyller kraven i direktivet, vilket också sägs i artikel 3 i det.

3. SLUTSATSER

Sex år efter det att direktiv 94/11/EG av den 23 mars offentliggjordes har det visat sig ge god information till konsumenterna och ett gott konsumentskydd, samtidigt som det möjliggör fri handel med skodon i hela EU. Under denna tid har kommissionen, förutom de numera nedlagda överträdelserförfarandena för försenat genomförande av direktivet, tagit emot ett enda klagomål, som rörde märkning av skor utan foder.

I de flesta medlemsstaterna följer de nationella genomförandeåtgärderna så gott som ordagrant direktiv 94/11/EG, och i allmänhet anser medlemsstaterna att deras nationella lagstiftning är tillräcklig för att alla delar av direktivet skall kunna tillämpas verkningsfullt. För tillverkarna har harmoniseringen av de nationella reglerna om märkning av skodon gjort det möjligt att ge konsumenterna bättre information och ökad insyn.

De mål som tydligt anges i direktivet från 1994, nämligen att harmonisera reglerna för skodon och underlätta fri handel med dem, kan anses ha uppnåtts. Det förefaller alltså inte motiverat att föreslå ändringar av direktivet.